

op til 20 Øre, altsaa til det samme som for 80 pCt.s Eddikesyre, thi ellers opnaa De kun at faa en Omladnings-Industri, idet man indfører Eddikesyre til Frihavnen og derefter omhælder den paa Glasballoner for at indvinde 5 Øre pr. Kg. Jeg tror i Virkeligheden ikke, der er nogen Grund til at beskytte en saadan Fremgangsmaade og vil derfor henstille til de Herrer at hæve Eddike i Glasballoner til samme Højde som det, der skal betales for 80 pCt.s Eddikesyre.

I samme Aandedrag skal jeg ogsaa nævne et Punkt, hvor jeg mener, at der bør tages noget mere Hensyn til et af Andragenderne, og det er under Farvevarer. Først og fremmest kan jeg ikke rigtig billige, at man har sat Indigo, Cochenille og Karmin ned til 8 Øre, uagtet det nu er 60 Øre, og uagtet det er fine og dyre Farver. Og naar man sætter Dejfarver op til 20 Øre, synes jeg, det er urimeligt, at fine Farver skulle gaa ned til 8 Øre. Men det, jeg særlig vilde gøre opmærksom paa, er, at med Hensyn til Sværte i Æsker have Andragerne Ret, naar de sige, at der er noget urimeligt i, at der er større Told paa Æskerne end paa Sværten, naar Æskerne veje mere end Sværten eller dog udgøre en forholdsvis stor Del af Varens Vægt. Jeg tillader mig derfor at spørge det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), om det ikke var muligt at faa det slaaet fast som almindelig Regel, at naar en Vare fortoldes i sin Emballage, og Emballagen er en væsentlig Del af Vægten, og Emballagens Told er højere end Tolden paa Stoffet, der ligger indeni, saa behandles Varen efter Emballagen og ikke efter Stoffet. Ellers naas jo det, som er naaet med Sværte, at der i Øjeblikket er en negativ Beskyttelse for Sværte.

Jeg vender mig derefter til de to Trustpositioner, Papir og Tændstikker; der bør der i Virkeligheden kunne forhandles mellem de to Ting. Jeg ønsker dog at sige, at jeg vilde foretrække, at man gennemførte en Accise, at man i Stedet for at beholde den nuværende Told, som ligger paa Tændstikker og Papir, gennemførte en indenlandsk Afgift, f. Eks. af 5 Øre paa Tændstikker og 4 eller 4½ Øre paa Papir. Derigennem vilde den højtærede meget trængende Finansminister sikkert kunne faa en god Indtægt, og jeg er vis paa, at den højtærede Finansminister vil forstaa, at der er ingen Mening i at tage en Nedsættelse, som kun kommer

Bladudgiverne til gode. Det er i Virkeligheden meget rimeligere at lade den komme Statskassen til gode ved at gennemføre en Accise. Tanken er ikke min, men Professor William Scharlings, og jeg synes netop, at det er en god Tanke, som af den højtærede nødlidende Finansminister maa blive modtagen med Glæde, for ikke at sige med Taknemmelighed.

Jeg ønsker dernæst at gøre en enkelt Bemærkning om nogle Ting, hvor Landstinget har nedsat Tolden, uden at der er nogen Grund til at nedsætte. Jeg vil blot nævne en saadan Ting — det er ganske vist meget lidt — som de Glasvarer, der sælges hos Glashandlerne. De ere nedsatte fra 29 til 28 Øre; hvorfor ikke hellere forhøje dem til 30 Øre. Det spiller slet ingen Rolle i Detailhandelen, men kan spille en Rolle i Detailhandlernes Indkøb. Dertil kommer, at jeg synes, det er en ganske rigtig Ting at have mange ensartede Satser. Det tyske Princip staaer for mig som det eneste rigtige, at have mange Positioner, men faa Satser. Her i denne Toldlov er der en høj Grad af Rigdom paa Satser, 21, 12½ og alle mulige Satser, som slet ikke ere nødvendige. Jeg tror, at alle 28 Øres Satser faktisk burde sættes til 30, og alle 31 Øres Satser ligeledes burde sættes til 30; det vilde være meget nemmere for Toldvæsenet. Noget lignende gælder Linnedvarer, Position 144—146. De ere satte til 22 Øre; jeg indser ikke, hvorfor man ikke fastholder 25 Øre.

Jeg kommer derefter til Galanterivarer, som Landstinget har nedsat fra 80 til 70 Øre. Jeg vil tilstaa, at da jeg hørte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), glædede jeg mig over det ærede Medlem; jeg synes, at det ærede Medlem talte saa forstandigt, som det ærede Medlem undertiden gør i sine lyse Øjeblikke. Det ærede Medlem siger, at denne Position burde ikke nedsættes; og at saa længe vi ikke vide Resultatet af Forhandlingerne med Tyskland — det ærede Medlem har jo tidligere hævdet den Anskuelse —, vilde det være urigtigt at gøre nogle Indrømmelser paa vor Toldlov; at opgive saa at sige Toldlovens Autonomi; men neppe havde det ærede Medlem sagt det, før den højtærede Finansminister kom op og sagde til ham: Ja, men du selv har jo villet være meget værre og villet gaa meget under 70, og saa maatte det ærede Medlem slaa Retraite. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem for Kø-